

„Jawel, dat begrijp ik; je wou liever weg; nou, ga maar, padde! Denk er om, als ik zoo'n beest, als jij bent, tegen kom, dan zet ik er altoos mijn zware zeelaarzen op!”

Bot-Jaap, schudt den bevenden, jongen man even heen en weer en laat dan los. Vogels maakt van deze gelegenheid gebruik om haastig weg te snappen, achtervolgd van het gemompel der overigen, die met genoeg de straoefening bijwoonden.

„Toch nog altoos de oude driftkop!” zegt loods Vermeer hoofdschuddend. „Jongen, jongen, Jaap, dat zal je nog ereis leelijk opbreken. Je moet je niet zoo dik maken. 't Is de moeite niet waard.”

„Nee, Vermeer! Dat heb je mis. Wel een driftkop, maar niet de oude. Als dat waar was, dan was hij er niet zoo goed afgekomen. 'k Weet niet, wat er met me gebeurd is, maar van nacht heb ik me voorgenomen niet meer te vechten, — nooit meer. Al mijn vechtlust heb ik gekoeld aan de schotsen en bonken. Dàt heeft, denk ik, de oude Zeevang me geleverd. Die heeft me van nacht een uitbrander gegeven, die niet mis was. En ik heb geleerd van hem, dat men een kerel kan wezen met een hart in 't lijf en handen er aan, zonder ieder oogenblik aan 't ruzie maken te trekken. Hij heeft nooit gevochten en toch, er is er geen onder ons, die maar in de verste verte op hem gelijkt, geen die zoo'n dappere, kranige kerel is, als hij was, zijn heele leven.”

Een zware hand daalt hem op den schouder.

„Daar heb je gelijk aan, Jaap!” voegen twee, drie anderen hem goedkeurend toe.

„En Molm, die moet je niet vergeten. Heb je ooit gehoord, dat die vocht of twist had? En is er een, die meer deed dan hij; is er één, die zoo kalm en hulpvaardig zijn leven dorst wagen op ieder oogenblik?” merkte Vermeer op. „Hoe gaat het met hem?”

„Nou, niet best. De meester zegt, dat zijn arm ontwricht is. Maar dat is niet het ergste, dat komt wel terecht. Erger is 't, dat hij niet bij kennis komt. Hij ligt maar altoos met gesloten oogen, onbewegelijk. De meester zegt, dat die stoot tegen zijn borst en tegen zijn hoofd 't hem gedaan hebben. Hij zal wel een zware ziekte krijgen; ... als hij 't maar te boven komt. 't Is erg voor zijn vrouw en kinderen.”

„Hoe houdt vrouw Molm zich? Trekt ze 't zich erg aan? Ze is nog al niet teerhartig uitgevallen, dat is een geluk!”